

วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๕

สืบลับสุดยอตนของ

‘หมอวรงค์’

ข้อมูลชักฟอก ‘จำนำข้าว’

● ประสาร โสภานนท์

ขอมูลจับทุจริตในโครงการประชานิยม “จำนำข้าว” ของรัฐบาล หนึ่งในประเด็น “ไฮไลต์” ที่ฝ่ายค้านแฉถึงความล้มเหลวในการบริหารงานของนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ชินวัตร ถือเป็นฝีมือของ นพ.วรงค์ เดชกิจวิกรม ส.ส.พิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ ที่ทุ่มทำงานนี้ สุดความสามารถ “งานนี้เหนื่อย” หมอวรงค์ บอกถึงความรู้สึกหลังจากเสร็จศึกชักฟอกรัฐบาล ที่กว่าจะได้ข้อมูลเชิงลึก ทั้งเส้นทางการเงิน บริษัท ที่เป็นนายหน้าขายข้าว โกงโยไปถึง “เสียเบียง” “เสียโจ” ตัวละครในขบวนการทุจริต ที่ถูกเปิดเผยออกมานั้น เบื้องหลังการได้มาของข้อมูลก็ต้องทำงานแสนสาหัส ที่สำคัญ “ต้องเป็นความลับสุดยอด หลุดไม่ได้”

ผลสำเร็จเบื้องหน้า ที่ข้อมูลถูกเปิดเผยออกมาจนฝ่ายรัฐบาล “ไปไม่เป็น” ก็ต้องมาดูถึงเบื้องหลังในการตรวจสอบของ ส.ส.พิษณุโลกผู้นี้ โดยภารกิจไล่ล่าขบวนการโกงข้าว ต้องใช้ทั้ง ทีมงานปฏิบัติการลับ ที่มีทั้ง ทีมลูกน้อง ทีมนักสืบเอกชน ทีมแบงก์ หรือคนทำงานในสถาบันการเงิน ชำราชการ เจ้าของโรงสี ชาวบ้านในพื้นที่ ตำรวจ รวมไปถึงวิธีการแบบนักสืบมืออาชีพ ทั้งเปลี่ยนชื่อ โทรศัพท์ เพื่อป้องกันการสวามิภักดิ์ การนัดไปคุยเป็นการส่วนตัวตามสถานที่ต่างๆ ทั้งโรงแรม ร้านอาหาร โรงสี

หมอวรงค์ เล่าว่า การสืบค้น สืบหาข้อมูล เริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม 2555 ที่รัฐบาลเตรียมระบายข้าวตามโครงการจีทูจี โดยเตรียมทีมงานที่ไว้เนื้อเชื่อใจ 4 ทีม ประชุมแล้วลงพื้นที่ ซึ่งยอมรับตรงๆ ว่า มีน แต่อาศัยความเป็นคนอ่านหนังสือเยอะ จึงเข้าใจ “วิธีตามรอยข้าว”

“เริ่มต้นจากการวางแผนงาน จะไปที่ไหน โรงสีใด ลงทุนไปอยู่กับชาวนาซื้อเครื่องตรวจความชื้นของข้าว แล้วให้ชาวนาสอนวิธีการจับความชื้นข้าว ช่วงนั้นจะเห็นว่า ผมเข้ามาประชุมสภาเสร็จ ผมก็รีบลงพื้นที่เพื่อหาข้อมูล โดยเฉพาะการไปคุยกับเจ้าของโรงสี ซึ่งแน่นอนว่าบางโรงสีต้องเจอกับนักเลงประจำโรงสี ดังนั้นก็ต้องมีการปลอมตัวกัน ประปนไปกับคนงานในโรงสี บางคนก็ปลอมตัวเป็นเด็กท้ายรถขนข้าว กินอยู่กับคนรถ นอกจากนี้ยังลงทุนซื้อ “กล้องกระดุม” ให้ลูกน้อง เพราะถือว่า ภาพถ่ายนั้น บ่งบอกความหมายทุกอย่าง โดยไม่ต้องอธิบายเป็นตัวหนังสือ ซึ่งทีมงานของผมเสียมาก”

มีอยู่ช่วงหนึ่ง ได้รับโทรศัพท์จากชาว

บ้านในพื้นที่ ที่ติดกับชายแดน ต.ตาพระยา อ.อรัญประเทศ จ.สระแก้ว ว่า มีรถขนข้าวจากประเทศเพื่อนบ้านผ่านชายแดนไทย ก็ส่งลูกน้องไปดู เก็บข้อมูล ถ่ายคลิป แต่ก็ต้องระมัดระวังอย่างมาก หากมีโอกาสก็ลงไปด้วยอยู่ที่นั่นประมาณ 1 สัปดาห์

ในการลงพื้นที่ ก็ได้แจ้งคนในพื้นที่ให้ช่วยหาข้อมูล โดยโทรศัพท์ไปประสานว่า จะส่งลูกน้องซื้อน้ำ เบอร์โทรศัพท์ ชับรตะเบียน

นี้ เมื่อไปถึงก็โทรหากัน มีรหัสว่าคนนี้เป็นตัวจริง เป็นลูกน้องจริงๆ ต้องทำอย่างนี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริง เช่นเดียวกัน การแฝงตัวเข้าไปยังโรงสีต่างๆ ก็ต้องใช้วิธีนี้

หมอวรงค์ บอกอีกว่า นอกจากการลงพื้นที่จริงเพื่อสืบหาข้อมูลด้วยตัวเองแล้ว ยังมีผู้ที่ไม่ต้องการเห็นประเทศชาติล่มจมจากโครงการนี้ เช่น เจ้าของโรงสี ประชาชน พ่อค้าขายข้าว คนในวงการค้าข้าว ก็ส่งข้อมูลมาให้ผมเพื่อยืนยันว่า ไม่ใช่ขายข้าวแบบจีทูจี แต่มีบริษัทหนึ่งเป็นตัวแทนขายข้าวแทน ก็เลยนัดเจอกันที่กรุงเทพฯ เพื่อดูหลักฐาน พูดคุยกัน เขาก็เอาหลักฐานต่างๆ มาให้ นี่คือ เบื้องหลังการสืบข้อมูลในที่นี้

หลังจากได้ข้อมูลพอสมควรแล้ว ก็นำข้อมูลทั้งหมดมาประมวล แล้วก็ปะติดปะต่อกัน ตอนแรกไม่รู้หรอกว่า มีตัวละครชื่อ “เสียเบียง” แต่เขาบอกชื่อบริษัทมา ผมก็ไม่รู้คือใคร ก็เลยต้องใช้ “น้องกูเกิล” (www.google.co.th) หากพบต้นตอ ได้ไปพบว่า บริษัทนี้ถูก ป.ป.ช. ชี้มูลเรื่องขายข้าวกับรัฐบาล มีใครเป็นเจ้าของ เป็นกรรมการ เป็นบอร์ด ซึ่งน้องกูเกิลช่วยได้เยอะมาก

จากนั้นก็มีการจ้างทีมนักสืบเอกชน รวมทั้งเพื่อนๆ ที่เป็นตำรวจ สืบสาวต่อไป จนพบว่า เป็นใคร มาจากไหน มีความเกี่ยวข้องกัน

I

อย่างไร ทั้ง "เสียเบียง" "เสียใจ" หรือ นาย
นิมล รักดี นายปาล์ม หรือ นายรัฐนิธ โสติกุล
อีกสายหนึ่งก็ไปสืบมาได้ว่าคนในเรือนสถาบัน
พระปกเกล้า เป็นผู้ช่วย ส.ส. เรื่องมันก็ง่าย
ผมก็ไปขอข้อมูลจากสภาผู้แทนราษฎร ก็พบว่า
เป็นผู้ช่วย ส.ส. ของนางรพีพรรณ พงษ์เรืองรอง
ภรรยา นายอริสมันต์ แคนนำ นปช. ซึ่ง
ยิ่งสาว ยิ่งลึก ยิ่งเสียเบียง เจ้าของโรงสี

"ก่อนหน้านี้ ก็มีข้าราชการดีๆ ที่เห็น
ว่าเรากำลังหาข้อมูล ก็ส่งข้อมูลมาให้เรา
เยอะมาก บางข้อมูลมาแบบฟลุคๆ เช่น
มีคนโทรศัพท์มาบอกว่าแล้วจะส่งสำเนา
เช็คฉันทนาการค้าระหว่างประเทศมาให้
ผมก็คิดเจอที่โรงแรมในกรุงเทพฯ เพื่อ
ของคู่สำเนาเชิคราชการ แต่ก็ดูไม่ออก
เพราะเป็นภาษาทางการเงิน หากจะไปถาม
หน่วยราชการ เรื่องก็แตก ถึงทูลราชการแน่
พอตีแผนของเพื่อนที่เรียนปริญญาโทบอก
ว่าจะช่วยดูให้ เขาก็ไปฟอร์มทีมแบงก์ มา
แกะภาษาทางการเงิน หรือโค้ดของแต่ละ
ธนาคาร ว่าหมายความว่าอย่างไร ใช้เวลา
2 อาทิตย์ ซึ่งตรงนี้ก็ต่อมีค่าใช้จ่าย"

"นึกว่าเรื่องจะจบ แต่ก็ตามต่อ จน
ต่อจิ๊กซอว์ได้ถึง "เส้นทางการเงินของ
กระบวนการนี้" โดยมีตัวละครเพิ่มขึ้นมา
อีก คือ นายสมคิด เรือนสุภา นายนิมล เรือง
วัน ดังนั้นก็ต้องติดตามตัวละครนี้ จนพบว่า
มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับหมด จากนั้นเมื่อ
ได้ข้อมูลทั้งหมด ผมก็รวบรวมประมวลภาพ
ทำชาร์ตเส้นทางการเงิน เพื่อนำมาอภิปราย
ให้เข้าใจกันง่ายๆ"

หมอวรงค์ บอกอีกว่า เคยอยากให้
หน่วยราชการช่วยเหลือ แต่เมื่อมาคิด ก็พบ
ว่าหากขอความช่วยเหลือจากหน่วยราชการ
เช่น บปง. ในการสืบเรื่องเส้นทางการเงิน
สุดท้ายก็ต้องจบความคิดนี้ เพราะเชื่อแน
ว่า หากทำข้อมูลนี้รั่วก็จะเป็นการปิดทางการ
หาข้อมูล ดังนั้นการทำเรื่องนี้ ต้องคิดว่าเป็น
"ความลับขั้นสุดยอด"

เมื่อถามถึง "ค่าใช้จ่าย" หมอวรงค์
กล่าวว่า "อย่าให้บอกตัวเลขเลย โอ้ย ค่าใช้
จ่ายเยอะมาก ลงทุนอุปกรณ์ คำนามัน เบี้ย
เลี้ยงคนในพื้นที่ ค่าเอกสาร เรียกได้ว่าจ่ายไป
เยอะ อย่าให้บอกว่าเท่าไร แต่ว่าทุกขั้นตอน
ต้องใช้เงิน แต่ลงทุนก็คุ้มค่า"

มติชน

วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕

จอดป้าย
ประชาชน

‘พาณิชย์’ยุคมืด?

ไต่ขึ้นได้ฟังๆ ในกระทรวงพาณิชย์บ่อยครั้งหลายคราว่าในยุคผลิตในผู้บริหารระดับสูงไม่กี่เดือนที่ผ่านมา นักดีศรีข้าราชการในกระทรวงดูจะตกต่ำลงเรื่อยๆ ที่มีผู้หนึ่งหลายคนขึ้นสู่เก้าอี้บริหารในหลายตำแหน่งนั้น หาใช่ยุคดอกไม้เหล็กไม้ แต่ดูท่าจะเป็นดอกไม้พลาสติกซะมากกว่า

ด้วยว่าหลายคนที่ขึ้นมานั้น มีเงื่อนไขสำคัญ นั่นคือจะต้องตอบสนองฝ่ายการเมืองอย่างเต็มที่ ไม่ใช่เพียงแค่งานนโยบาย แต่ต้องสนองช่องทางที่เป็นประโยชน์ส่วนตัวของฝ่ายการเมือง อย่างที่กรมหนึ่ง ที่มีเงินมากพอสมควร ทั้งเงินงบประมาณและเงินกองทุนนอกงบประมาณ

เป็นเงินมากพอที่ฝ่ายการเมืองอยากเข้ามาฉกฉวย โดยเอางานมาบังหน้าแล้ววกเปอร์เซ็นต์เพิ่มเข้าไป หวังจะได้ทั้งกล่องและเงิน

โดยฝ่ายการเมืองจะสั่งการผ่านระดับผู้บริหารที่ตัวเองผลักดันขึ้นมาคอยเป็นไม้เป็นมือว่าจะเอาแบบนั้นแบบนี้ แล้วต้องมีทอนเท่าไร

ผู้บริหารก็พยายามตอบสนองอย่างเต็มที่ แม้จะขัดกับกฎระเบียบ แม้จะสูญเสียงบประมาณมากกว่าที่ควรจะเป็นก็ตาม แต่กระนั้น ยังมีข้าราชการระดับกลางลงมา ที่มีศักดิ์ศรี มีสำนึกความเป็นข้าราชการแผ่นดิน สำเนียงถึงภาษีของประชาชน ยึดผลประโยชน์ของชาติเป็นที่ตั้ง พยายามทัดทานการตอบสนองฝ่ายการเมืองอย่างไม่มีลิมิต

เมื่อข้าราชการระดับกลางไม่เล่นด้วย ทำให้ความพยายามหาเค้ให้ฝ่ายการเมืองกิน คือง้อสะดุด

ทว่า ระบบข้าราชการนั้นก็มิใช่ว่า ที่ปกป้องการกลั่นแกล้งจากผู้บังคับบัญชาอยู่บ้าง การสั่งย้ายโดยไม่มีคามผิด ไม่ใช่เรื่องง่าย

ดังนั้น จึงมีขบวนการพยายามใส่ร้ายป้ายสี เพื่อหาช่องเอาผิด ที่จะอ้างเหตุให้ย้ายข้าราชการที่ขัดขวาง ให้พ้นจากแห่งผลประโยชน์

จากนั้นก็จูงใจคนของตัวเองขึ้นมาแทน ที่สามารถสั่งย้ายคนพวกนั้น และกลับหลังหันได้ เพื่อร่วมกันสนองฝ่ายการเมืองได้อย่างราบรื่น แลส่วนตัวเองอาจได้เศษเค้กด้วย

แผนการดังกล่าวได้เริ่มขึ้นแล้ว แต่ยังไม่สมบูรณ์

หากแผนนี้สำเร็จ จะยิ่งตอกย้ำว่ากระทรวงพาณิชย์ยุคนี้เป็นยุคมืดจริงๆ

วดี สรา

ไทยรัฐ
วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕

รับจำนำข้าวผันผิ

โครงการรับจำนำข้าวที่ถูกฝ่ายค้านถล่มในสภาถึงเป็นเรื่องทีประชาชนรู้อยู่แล้วว่ามีเรื่องไม่ชอบมาพากลเกิดขึ้นรัฐบาลเองก็รู้ถึงได้ตั้งร.ต.อ.เฉลิม อยู่บำรุง รองนายกรัฐมนตรีมาดำเนินการกับผู้ทุจริตในโครงการรับจำนำข้าวครั้งนี้ แต่ชาวบ้านก็รู้แค่ส่วนหนึ่ง ผู้กระทำผิดที่ถูกจับกุมดำเนินคดีก็เป็นแค่รายเล็กรายน้อย ไม่ใช่ปลาใหญ่ ซึ่งข้อกล่าวหาของฝ่ายค้านมีการทุจริตกันมโหฬารในขั้นตอนสุดท้ายของโครงการ

ปฏิเสธไม่ได้ว่าโครงการนี้ ชาวนาได้ประโยชน์ จำนำข้าวได้มากกว่าทุกปีที่ผ่านมาถึงจะได้ไม่เต็มตันละ 15,000 บาท แต่ในระดับเกี่ยวนละ 9 พันบาทต่อตันขึ้นไปก็ถือว่าราคาข้าวดีกว่าทุกครั้งที่ผ่านมา

ฝ่ายค้านมุ่งเป้าไปที่ การขายข้าวในโครงการรับจำนำข้าวที่รัฐบาลจะต้องตอบให้ชัด อาทิ ประเด็นอภิปรายของ ประเสริฐพงษ์สุวรรณศิริ ส.ส.ยะลาพรรคประชาธิปัตย์กรณีการขายข้าวแบบ จีทูจีค้างสต็อก 3 แสนตันกับประเทศอินโดนีเซียที่มี 2 บริษัทเท่านั้นที่ทราบเรื่องนี้ และไม่ได้เป็นข้าวจากสต็อกของรัฐบาล

ประเด็นของนพ.วงศ์เดชกิจวิกรม ส.ส.พิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์อ้างถึงความเชื่อมโยงของบริษัทที่ได้รับการประมูลข้าวเชื่อมโยงกับบริษัทหนึ่งที่เคยได้รับการประมูลข้าวจากรัฐบาลที่ผ่านมาและต่อมาบริษัทดังกล่าวมีปัญหาล้มละลายทำให้ อสค.เสียหายถึง 4,800 ล้านบาท อีกทั้งการขายข้าวจีทูจีกับรัฐบาลจีนจำนวน 7.32 ล้านตันตรวจสอบจากเอกสารพบว่าเป็นการซื้อขายให้บริษัทของคนไทยและบริษัทของจีนที่เป็นบริษัทผีซื้อบริษัทมาเพื่อทำสัญญาเท่านั้นและบุคคลที่ดำเนินการในเรื่องนี้เป็นถึงผู้ติดตาม ส.ส. มีตัวละครหลายตัวที่เกี่ยวข้องไปถึงคนในรัฐบาล เป็นการซื้อขายแบบตัวบุคคล ไม่ใช่แบบนิติบุคคล

หรือกรณีประเด็นของ อากม เอ่งฉ้วน ส.ส.บัญชีรายชื่อพรรคประชาธิปัตย์ ในการจัดเก็บข้าวในโครงการรับจำนำ รัฐบาลได้ทำเป็นสัญญาเช่า ทั้งที่ปกติเป็นสัญญาฝากเก็บ ทำให้รัฐต้องเสียเงินกว่า 6,000 ล้านบาทรวมทั้งบริษัทตรวจสอบคุณภาพข้าวมีแค่ 17 บริษัท บางแห่งมีทุนจดทะเบียน 2 ล้านบาทหรือกรณีที่มีการรับจำนำข้าวข้ามเขตโรงสีในภาคกลางรับจำนำข้าวจากภาคอีสานอย่างไม่ชอบมาพากล เป็นต้น

ส่วนประเด็นที่ เกียรติ สิทธิอมร ส.ส.บัญชีรายชื่อประชาธิปัตย์ ระบุตัวเลขส่งออกของกรมศุลกากรมีเพียง 4.7 ล้านตันแต่รัฐบาลอ้างว่ามีการส่งออกไปแล้ว 5 ล้านตันจึงเป็นที่มาของข้อสังเกตว่า มีการเวียนเทียนข้าว ในโครงการรับจำนำและขายข้าวได้ในราคาต่ำกว่าราคากลางตลาดที่กำหนดไว้ 600 เหรียญต่อตันแต่ขายจริงได้เพียง 400 เหรียญต่อตันเท่านั้น รัฐบาลใช้เงินงบประมาณในโครงการนี้ไป 4.05 ล้านบาทแต่รับจำนำข้าวได้จริงแค่ 18 ล้านตันจากปริมาณทั้งหมด 26 ล้านตันหรือเท่ากับเงินในโครงการหายไป 1.2 แสนล้านบาท

ประเด็นการอภิปรายของฝ่ายค้านที่ให้น้ำหนักเรื่องของโครงการรับจำนำข้าว ดูจะมีน้ำหนักไม่ไ้เล่น รัฐบาลอย่าทำเป็นเล่นไป เพราะไม่ใช่แค่การลงมติไม่ไว้วางใจในสภาเท่านั้น ยังมีเรื่องถอดถอน รอเชือดอีกกระทอก.

หมัดเหล็ก

กรุงเทพมหานคร

วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๕

ยื่นรอยสัญญาขายข้าวปทุม จาก 'เพชรเดนท์ฯ' ถึงสยามอินดิกซ์

25
ปีจอ
10 มพ

หนังสือมอบอำนาจ

ที่ ๒๒๗/๑ แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพฯ
วันที่ 13 มกราคม 2557

โดยมีผู้มอบอำนาจ: บริษัท ฟาร์มปศุสัตว์/ผู้แทนการค้า/บริษัท สยามอินดิกซ์ จำกัด
มอบหมายให้: นายสมศักดิ์ เจริญสุข

ในเป็นหนังสือมอบอำนาจให้: นายสมศักดิ์ เจริญสุข
เมื่อวันที่ 6 มกราคม 2557... (ส่วนที่เหลือของเอกสาร)

ข้าพเจ้าขอรับมอบซึ่งเอกสารนี้เพื่อทำการมอบอำนาจโดยสิ้นเชิง
(ลงลายมือชื่อ) [ลายมือชื่อ] ผู้มอบอำนาจ
(นายสมศักดิ์ เจริญสุข)

(ลงลายมือชื่อ) [ลายมือชื่อ] ผู้รับมอบอำนาจ
(นายสมศักดิ์ เจริญสุข)

(ลงลายมือชื่อ) [ลายมือชื่อ] ผู้รับมอบอำนาจ
(นายสมศักดิ์ เจริญสุข)

ประทับตรา (ลงลายมือชื่อ) [ลายมือชื่อ] ผู้มอบอำนาจ
(นายสมศักดิ์ เจริญสุข)

(ลงลายมือชื่อ) [ลายมือชื่อ] ผู้รับมอบอำนาจ
(นายสมศักดิ์ เจริญสุข)

(ลงลายมือชื่อ) [ลายมือชื่อ] พยาน
(นายสมศักดิ์ เจริญสุข)

(ลงลายมือชื่อ) [ลายมือชื่อ] พยาน
(นายสมศักดิ์ เจริญสุข)

หมายเหตุ หากจะกำหนดขอบเขตซึ่งมอบอำนาจนอกเหนือไปจากที่ได้ระบุไว้ตามฉบับนี้แล้วถือว่าให้ระบุไว้ให้ชัดเจน
ในบรรทัดที่ว่างไว้ (*)

ฟลพวงจากการโครงการรับจำนำข้าวปี 2543-2544 ซึ่งเปิดช่องว่างให้เกิดการทุจริตมากมาย โดยกลโกงครั้งมหัพการมากแถม เอาเมื่อหลังการรัฐประหารปี 2549 เมื่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ (ดีเอสไอ) นำกำลังเข้าตรวจค้นบริษัทเพรซิเดนต้า อะกรี เทรดิง จำกัด ที่เคยเป็นบริษัทส่งออกข้าวรายใหญ่ที่สุดของประเทศ สมัยรัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร และในยุคนายวัฒนา เมืองสุข เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

เนื่องจาก "เพรซิเดนต้า" มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทุจริตโครงการรับจำนำข้าว โดยผลการตรวจค้นพบเอกสารรายจ่าย ที่ระบุเป็น "เงินได้" ได้ โดยมีการตรวจสอบครั้งนั้นได้พยายามขุดคุ้ยถึงเส้นทางการเงินและสายสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างวัฒนา กับบริษัท จันทรสกุลพร (เสียเบี้ย) แต่ไม่พบหลักฐานใดๆ มากไปกว่าคลิปปภาพการเข้าออกบริษัท

เมื่อ "เพรซิเดนต้า" ตกเป็นข่าวฉาวและผิวนิดข้าระหนี่นับหมื่นล้านบาท กลายเป็นปรากฏการณ์ "น้ำลดตอผุด" ของจริยสถานการเงินเกือบ 10 แห่ง ในฐานะเจ้าหนี้ปล่อยกู้เรียงแถวเข้าร้องทุกข์กล่าวโทษ ให้ดีเอสไอตรวจสอบพฤติการณ์ฉ้อโกงธนาคารของเพรซิเดนต้า ด้วยการนำสัญญาขายข้าวให้ต่างชาติฉบับเดียวกันเวียนเทียนกู้เงินกับหลายธนาคาร

หลังจากรวบรวมหลักฐานในประเทศได้มากพอสมควร ดีเอสไอทุ่มทุน ปีนไปตรวจสอบเอกสารถึงประเทศสวิตเซอร์แลนด์ พบว่า สัญญาซื้อข้าวเป็นของปลอม จึงสรุปได้ความว่าไม่มีการส่งข้าวไปขายจริง แต่นำเชื่อว่าข้าวในโครงการรับจำนำถูกเวียนขายอยู่ในประเทศ เนื่องจากใบขนข้าวเพื่อส่งออกจากการทำเรื่องปลอมทั้งยวง ซ้ำยังส่อพิรุณใจจี้ครม. เมื่อคำนวณเวลาการเดินทางของเรือสินค้า ข้าวยังไม่ถึงประเทศปลายทาง แต่ใบขนกลับระบุว่าเรือลำเดิม วนกลับมาใส่สิ่งที่การทำเรื่องเพื่อขนข้าวไปขายอีกรอบ เท่ากับทำปลอมกันเป็นขบวนการ เพื่อเวียนเทียนกลับเข้าโครงการจำนำใหม่อีกรอบ

ในที่สุดเพรซิเดนต้าก็เดินไปสู่เส้นทางล้มละลาย แต่ระหว่างนั้นมีความพยายามเข้าไปช่วยเหลือเรื่องหนี้ให้บ้างจากบริษัทสยามอินดิโก ซึ่งมีผู้ถือหุ้นโยงใยเป็นบริษัทเดียวกันกับเพรซิเดนต้า โดยขอกู้เงินจากสถาบันการเงิน โดยสัญญาว่าจะรับผิดชอบแทนเพรซิเดนต้าทั้งที่ตัวละครที่โยงใยชัดเจนว่าเป็นบริษัทเดียวกัน

ในปี 2551 บริษัท สยามอินดิโก เคยเข้าไปให้ความช่วยเหลือด้านการเงินกับ บริษัทเพรซิเดนต้า โดยการเข้าไปทำสัญญาซื้อหนี้ของบริษัทเพรซิเดนต้า จากธนาคารกรุงไทย ในราคา 1,050 ล้านบาท จากมูลหนี้ 1,286 ล้านบาท โดยมีเงื่อนไขว่า จะต้องเพิ่มทุนจดทะเบียนจาก 556 ล้านบาท เป็น 856 ล้านบาทและแต่งตั้งบริษัทอื่นตามความเห็นชอบของธนาคารควบคุมการ

ตัวละครชุดเดียวกัน วิธีการที่ใช้ดำเนินการ โครงการคล้ายกัน ราวลอกแบบกันมา

เงินสดเข้า-ออก ร่วมลงนามในการเบิกถอนเงินจากบัญชีของบริษัทฯ และควบคุมการรับ-จ่ายสินค้าสำเร็จรูปและวัตถุดิบ

ต่อมาดีเอสไอโดย "ธวัช เพ็งดีบุรุษ" จึงส่งคดีทางอาญาไปเมื่อปี 2554 แต่ พ.ต.อ.ศุภชัย อารยวุฒิ อดีตเลขาธิการสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ปป.ท.) ซึ่งตรวจสอบคดีนี้มาตั้งแต่เป็นรองอธิบดีดีเอสไอไม่ยอมหยุด แต่ยังเดินเท้าเอาผิดกับธนาคารกรุงไทย ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจ โดยเชื่อว่าบอร์ดของธนาคารต้องมีส่วนรู้เห็นหรือบกพร่องต่อการปฏิบัติหน้าที่ในการอนุมัติเงินกู้ โดยนำสัญญาซื้อขายปลอมมาทำประกัน พร้อมส่งสำนวนคดีให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ช.) รับไปดำเนินการ โดยเชื่อว่าว่าการเข้ามามีชื่อเป็นเหตุผลหนึ่งทำให้ พ.ต.อ.ศุภชัย อารยวุฒิได้ระงับคดี

ที่ยืนยันให้เห็นชัดเจนจากการอภิปรายของพรรคฝ่ายค้านครั้งนั้นว่าเป็นตัวละครหน้าเดิมเข้ามาทาสผลประโยชน์ในโครงการจำนำข้าวแบบเดิม โดยมีตัวละครที่ถูกพูดถึง เช่น รัฐนิธิต ไลติกุลหรือ ปลัดม เป็นผู้ช่วยส.ส.ของนางรพีพรรณ พงศ์เรืองรอง ส.ส.บัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย

มีชื่อ "นิมล" หรือเรียกว่าเสียใจมือขวา "เสียเบี้ย" หรืออภิชาติ เจ้าของบริษัทเพรซิเดนต้า อะกรี เทรดิง จำกัด ที่ผูกขาดการซื้อข้าวจากโครงการรับจำนำข้าว ในสมัยรัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร

ขณะที่ "สมคิด เอื้อสนา" ก็เป็นคนของบริษัทสยามอินดิโก ที่เคยได้รับมอบอำนาจจากเสียเบี้ย ไปจดทะเบียนจัดตั้งบริษัท สยามอินดิโก เมื่อวันที่ 13 ม.ค. 2547

ศูนย์ข่าวสอบสวนสำนักข่าวอิศรา รายการตรวจสอบข้อมูลบัญชีผู้ถือหุ้นบริษัท สยามอินดิโก จำกัด เมื่อวันที่ 4 ธ.ค. 2552 พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงรายชื่อผู้ถือหุ้นใหม่มีนางสุดา คุณจักร เข้ามาเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่อันดับหนึ่ง จำนวน 655,359 หุ้น แทนที่นายอนุ จารุกุลวงศ์ ที่ลาออกไป เมื่อวันที่ 19 ม.ค. 2553 และถือเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

ส่วนผู้ถือหุ้นรายอื่นยังเหมือนเดิม คือ นางสาวรัตนา แซ่เฮ้ง 95,639 หุ้น, นางสาวเรืองวัน เลิศศารักษ์ 69,999 หุ้น, นางสาวไฉไลลักษณ์ สิทธิจันทร์เสน 1 หุ้น, นายโจวเซียงคอง 35,000

หุ้น, นางสาวจาสรี นาคารย์ 1 หุ้น, นายชนกชน ลิ้มเจริญ 1 หุ้น โดยนางสาวเรืองวัน เลิศศารักษ์ และนางสาวรัตนา แซ่เฮ้ง เป็นกรรมการผู้มีอำนาจในบริษัท ซึ่งแจ้งที่ตั้งไว้ที่ 48/7-8 (ชั้น 2) ซอยรัชดาภิเษก-20 (รุ่งเรือง) ถนนรัชดาภิเษก แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 10310

ขณะที่บริษัท เคทีบี โซโล จำกัด และบริษัท ธัญรักษ์ค้าข้าว จำกัด ได้แจ้งที่อยู่แห่งเดียวกับบริษัท สยามอินดิโก คือ 48/7-8 (ชั้น 2) ซอยรัชดาภิเษก 20 (รุ่งเรือง) ถนนรัชดาภิเษก แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 10310

บริษัท เคทีบี โซโล จำกัด จดทะเบียนวันที่ 6 ม.ค. 2547 ทุน 750,000,000 บาท ประกอบธุรกิจโซลเก็บพืชผลทางการเกษตร นางสาวเรืองวัน เลิศศารักษ์ เป็นกรรมการผู้มีอำนาจร่วมกับ น.ส. รัตนา แซ่เฮ้ง มีผู้ถือหุ้น 7 คน คือ นายอนุ จารุกุลวงศ์ 71.8399%, นายที ภาณุจนหา 5.3333%, นางสาวเรืองวัน เลิศศารักษ์ 5.3333%, นายโจวเซียงคอง 4.6667%, นางสาวจินตนาภาจนศิริ 4.4%, นางสาวรัตนา แซ่เฮ้ง 4.4% และนายชนกชน ลิ้มเจริญ 4.0268%

ส่วนบริษัทธัญรักษ์ ค้าข้าว จำกัด จดทะเบียนวันที่ 6 ม.ค. 2549 ทุน 1 ล้านบาท ประกอบธุรกิจเป็นนายหน้าตัวแทน ในกิจการค้าข้าวพืชผลทางการเกษตร มีผู้ถือหุ้น 7 คน คือ นายอภิชาติ จันทรสกุลพร ถือหุ้นใหญ่ 99.9400% นางสาวกรรทอง วงศ์แก้ว, นายพรสวัสดิ์ ยงทวีธาติ, นางพิรยา แรมวิโรจน์, นางสาวรัตนา แซ่เฮ้ง, นางสาววาสนา จินดา, นายสมชาย อิตติชาวลกุล ถือไว้คณะ 0.01%

บริษัทสยามอินดิโก จำกัด พบเรียกได้ว่าแปลงร่างมาจากบริษัทเพรซิเดนต้า แม้เป็นคนละบริษัทกัน แต่กรรมการและผู้ถือหุ้นหลายคนในบริษัท สยามอินดิโก จำกัด เคยเป็นกรรมการและผู้ถือหุ้นในบริษัทเพรซิเดนต้า มาก่อน อาทิ นายอภิชาติ จันทรสกุลพร อดีตกรรมการและผู้ถือหุ้นใหญ่บริษัทเพรซิเดนต้า จำนวน 43,739,000 หุ้น เป็นอดีตผู้ก่อตั้ง เป็นกรรมการและผู้ถือหุ้นใหญ่ บริษัท สยามอินดิโก จำกัด จำนวน 232,560 หุ้น

ขณะที่นายอนุ จารุกุลวงศ์ และนางสาวเรืองวัน เลิศศารักษ์ เคยถือหุ้นในบริษัท บริษัทเพรซิเดนต้า เกรอนโซโล จำกัด ในเครือ บริษัทเพรซิเดนต้า ก่อนจะเข้ามาถือหุ้นในบริษัท สยามอินดิโก

ตัวละครชุดเดียวกัน วิธีการที่ใช้ดำเนินการโครงการคล้ายกันราวลอกแบบกันมา หลังจากนี้จึงต้องแกะคดีสัญญาซื้อขายข้าว ซึ่งน่าเชื่อว่าแผนประทุษกรรมอาจเทียบเคียงได้กับคดีเก่า ทั้งการกู้ยืมเงินกับธนาคารพาณิชย์ การจ่ายเงินเข้า-ออก วนเวียนกันอยู่ในกลุ่ม และเป็นสัญญาเท็จจิวโลก โดยไม่ได้ขนข้าวออกไป แต่วนกลับมารับเงินใหม่ซ้ำๆ